

Argentijnse avond in Venrays park

Publicatie datum: donderdag 19 juli 2007

Andermaal toonde Venray aan muzikaal minded te zijn. Vrijdagavond bij het door de stichting Klassiek op Locatie (opgericht in 2002) georganiseerde concert Tango con Passion waren de tweehonderd stoeltjes bij lange na niet toereikend. Geen nood, want in allerijl werden honderd zitplaatsen extra gecreëerd met stoelen en lange banken van de goede oude schouwburg van St. Anna. Voeg daarbij nog een kleine tweehonderd staande luisteraars en dit alles bij een niet geringe entree van 14 euro. Een prijs die dankzij de bijdrage van de gemeente – burgemeester Waals zat op de eerste rij met oud-gedeputeerde Mat Vestjens – nog enigszins acceptabel was.

Er was nog een extraatje in de vorm van een expositie van de op het voormalige St. Annaterrein gevestigde galerie AbrahamArt. Voor deze gelegenheid viel er Zuid-Amerikaanse kunst te bezichtigen waardoor het publiek ook in de pauze en na afloop aan zijn trekken kwam. Bandoneonvirtuoos Romulo Larrea, in muzikaal opzicht duidelijk de leider, moest nog enkele puntjes op de i zetten. Immers bij het door presentator Nard Reijnders gevraagde begrip: "Door de onverwacht grote toeloop beginnen we twintig minuten later", klonken achter de coulissen nog flarden inspeelmuziek. Eenmaal terug meldde Reijnders niet zonder trots: "Deze bandoneongrootheid uit Montevideo konden wij niet laten lopen. Samen met de Italiaanse rasmusci de broers Aniello (gitaar), Gennaro (viool) en Gaetano (piano) Desiderio plus zangeres Veronica Larc, voert hij u door een avond vol Zuid-Amerikaanse passievolle muziek." De opening was 'Histoire du tango' met vier korte werken van de grote componist Astor Piazzolla. Gevolgd door diens meestenwerk 'Adios Nonino' dat in Nederland sinds Maxima's tranen onsterfelijk is. De musici, die de toehoorders aan het lijntje hadden, genoten zichtbaar. Vooral de violist die duidelijk de entertainer van het ensemble was. Hij toonde zich tevens een meester met de snaren die als het ware huilden van emotie. Terwijl ook de gitarist emotievol zijn passie toonde bij het zeven minuten durende Argentijnse meestenwerk. De hevig transpirerende violist kreeg van een dame uit het publiek tissues aangereikt die zichtbaar welkom waren en die de ongedwongenheid van het concert onderstreepten. De nummers 'El ultimo café', 'El diaque me quieras' en 'Corallera', allemaal gearrangeerd door Romulo Larrea, luiden de pauze in die de 'warm' gedraaide musici wel gelegen kwam. Daarna genoten de toehoorders van zangeres Veronica Larc. Een echte Argentijnse 'Con passion' die door de ingevallen duisternis in een fraaie bühnebelichting acteerde. Soms klinkend als een groter orkest, dan weer rustig meevoerende klanken. Boeiend bleef het vooral bij het schitterende ietwat huilerig gezongen 'Por un cabeza'. Charmant was Veronica zeker met haar vrij uit het Engels vertaalde dankwoord. "Het is voor mij de eerste keer en met groot plezier om in Nederland te zingen. Hopelijk niet voor de laatste maal." Bijna gekomen aan het finalegedeelte speelden tien jonge blazers, voornamelijk meisjes, van de muziekschool onder leiding van Nard Reijnders met Larrea's muzikanten mee. Er waren in de voorafgaande week twee gezamenlijke repetities gehouden. Een verfrissend optreden met solo's waarbij de nichtjes Jozien (klarinete) en Marjolijn Vermeeren (fluit) aangenaam verrasten. Na nog een toegift en rijkelijk applaus, was het slotakkoord voor Larrea's mensen met een viertal nummers waarbij het publiek nog een toegift afdwong. Er waren na afloop prachtige ruikers voor de musici waarbij de excellente violist Gennaro Desiderio als een echte Italiaan zijn charmeurkwaliteiten bewees. De dame die hem de tissues gaf, werd beloond met de mooiste bloem uit het boeket. En het publiek vond het prachtig!